

РЕШЕНИЕ

№ 395

гр. София, 25.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 13.01.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

ЧЛЕНОВЕ: Деница Митрова

Мария Бойкинова

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **9885** по описа за **2022** година докладвано от съдия Мария Бойкинова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано по жалба на заместник-кмета на Столична община чрез юрк. К., срещу решение № 3526 от 24.09.2022 г. на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение, 94-ри състав, по НАХД № 5450/2022 г., с което е отменено наказателно постановление № СО-Т-И-21-04-483/18.02.2022 г., с което на И. М. К. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 300 (триста) лева на основание чл. 36, ал. 1 и чл. 35, ал. 3 от Наредба за реда и условията за извършване на търговска дейност на територията на Столичната община (НРУИТДТСО), за извършено нарушение на чл. 23 от Наредбата.

В касационната жалба са развити съображения за неправилност на обжалваното съдебно решение, като постановено в нарушение на материалния закон и процесуалните правила. Касаторът поддържа, че от събраните по делото доказателства по безспорен начин се установява, че И. М. К. е извършвала търговска дейност на открито-паркова алея, публична общинска собственост, без разрешение за ползване на място, издадено от кмета на район „О.“. Твърди, че физическото лице попада в обхвата на понятието „търговец“ по смисъла на §13, т. 2 от ДР на Закона за защита на потребителите, тъй като при проверката се е установило, че И. М. К. е

извършвала продажба на описаните в АУАН и в НП стоки, като в хода на съдебното производство не се е доказало по несъмнен начин, че тя е в трудови правоотношения с юридическото лице търговец и че тя продава от негово име и за негова сметка стоките. По горните съображения иска от съда да бъде отменено обжалваното съдебно решение и вместо него да бъде постановено ново, с което да бъде потвърдено наказателното постановление.

Ответникът по касационната жалба – И. М. К., чрез адв. Г., оспорва касационната жалба. Излага подробни съображения в писмен отговор на касационната жалба и писмени бележки по съществото на спора. Претендира направените по делото съдебни разноси.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява заключение за неоснователност на касационната жалба, като счита обжалваното решение за правилно и законосъобразно.

Административен съд София – град, X. касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, във връзка с чл. 63в от ЗАНН и от надлежна страна, която има право и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима. Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

За да постанови обжалваното решение, СРС е установил релевантните за случая факти въз основа на събраните по реда на НПК доказателства и доказателствени средства, при което е приел за установена следната фактическа обстановка, която настоящата инстанция възприема на основание чл. 220 АПК:

При извършена проверка на 06.11.2021 г. от служители към Столичен инспекторат на Столична община се установило, че на централна алея на парк „З.“ лицето И. М. К. извършва търговия на открито, предлагайки за продан печена тиква, варена царевица и печени кестени от 5 броя мобилни съоръжения, заемащи около 4 кв.м. площ, публична общинска собственост. Проверяващите констатирани, че търговската дейност се извършва от И. М. К. без издадено от кмета на район „О.“ разрешение за ползване на място. За извършената проверка в присъствието на нарушителя е съставен констативен протокол № КП-21-00605310.

В присъствието на И. М. К. на 06.11.2021 г. е съставен акт за установяване на административно нарушение № 21-04-483/06.11.2021 г., подписан без възражения. Писмени възражения срещу АУАН, в срока по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН, не са постъпили. Въз основа на АУАН е издадено обжалваното пред районния съд наказателно постановление.

Въз основа на така установената фактическа обстановка, районният съд е обосновал на базата на събраните гласни и писмени доказателства, представени с наказателното постановление, приобщени по реда на чл. 283 НПК, правен извод, че АУАН и наказателното постановление са издадени от компетентен орган, както и че са спазени изискванията на чл. 42 и чл. 57 ЗАНН. За да отмени наказателното постановление съдът е приел, че И. М. К. не е субект на нарушението, тъй като в административно наказателното производство са събрани доказателства, от които е видно, че тя е била в трудови правоотношение с фирма „Васиста“ ЕООД и е продавала от негово име стоките.

Пред настоящата касационна инстанция не са представени нови писмени

доказателства. Съобразно чл. 218 АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон.

Настоящият съдебен състав намира решението за валидно, допустимо и правилно. Споделят се всички изложени мотиви от въззивния съд, поради което същите не следва да се преповтарят съгласно чл. 221, ал. 2, изр. 2 АПК, вр. чл. 63в ЗАНН.

За пълнота, съдът ще вземе отношение по основните възражения в касационната жалба.

По фактите няма спор, като безспорно се установява, че на посочената дата и място в АУАН и НП е извършвана търговска дейност, без да е издадено за целта разрешение за ползване на място от кмета на район „О.“.

Разпоредбата на чл. 23 от НРУИТДТСО, посочена от административно наказващия орган като нарушена предвижда, че търговия на открито се извършва въз основа на разрешение за ползване на място (по образец), издадено от кмета на района, на територията на която ще се извършва дейността.

Правилно районният съд е приел, че в случая към наказателна отговорност е следвало да се привлече юридическото лице търговец, от чието име се е извършвала търговската дейност. Свидетелката А. К. - актосъставител в съдебно заседание пред районния съд е посочила, че при съставянето на констативния протокол е изискана касова бележка от касовия апарат на обекта, на която е било обозначено името на търговеца - фирма „Васиста“ ЕООД. Следователно по делото категорично се установява, че търговската дейност е извършвана от името и за сметка на търговеца фирма „Васиста“ ЕООД, като И. М. К. се явява единствено продавач на стоките. Също така се установи, че тя е била в трудови правоотношения с фирмата за процесния период, от което следва извода, че същата не е осъществявала търговска дейност от свое име и за своя сметка, за да има качеството на „търговец“ по смисъла на §13, т. 2 от ДР на Закона за защита на потребителите.

Предвид липсата на други твърдения, представляващи касационни основания за отмяна на първоинстанционното решение и с оглед предмета на касационната проверка, настоящият състав счита, че обжалваното решение е правилно и следва да бъде оставено в сила.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 от АПК, вр. с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София град, XVIII касационен състав,

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 3526 от 24.09.2022 г. на Софийски районен съд, НО, 94 състав, по НАХД № 5450/2022 г.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на И. М. К. съдебни разноски в размер на 500 лв.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.